

opvækst og fremskridt og holde sig orienteret, hvis der er problemer eller lignende. Bestemmelsen regulerer skolers, børneinstitutioners og social- og sundhedsvæsenets ret og pligt til at videregive oplysninger også til forældre uden forældremyndighed. Bestemmelsen regulerer ikke aktindsigt og giver således ikke ret til at få udleveret kopier af sagsakter vedrørende barnet. Bestemmelsen pålægger en pligt til at give en orientering, typisk i form af mundtlige oplysninger. Om indholdet af og baggrunden for § 19 henvises til bemærkningerne til L 176 af 22. februar 1995, Folketingstidende 1994-95, Tillæg A, spalte 2187 ff., navnlig de almindelige bemærkninger pkt. 5.2 og bemærkningerne til lovforslagets § 19, samt pkt. 6 i vejledning nr. 214 af 20. december 1995 og Civilretsdirektoratets skrivelse af 8. december 1995 til samtlige kommuner m.fl.

Justitsministeriet har i praksis antaget, at udtrykket »social- og sundhedsvæsenet« udelukkende omfatter den offentlige del af sundhedsvæsenet. På den baggrund er det antaget, at bl.a. privat praktiserende læger ikke er omfattet af bestemmelsen.

3.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Ved besvarelsen af spørgsmål 407 af 31. juli 2003 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del - bilag 1248) tilkendegav justitsministeren, at der var grund til at overveje, om § 19 burde udvides til også at omfatte privat praktiserende læger og eventuelt også andre privat praktiserende sundhedspersoner. I svaret anføres, at dette i givet fald vil give den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden, bedre mulighed for at få orientering om barnets forhold.

Den Almindelige Danske Lægeforening, Dansk Tandlægeforening og Dansk Psykologforening har været hørt i anledning af Justitsministeriets overvejelser om at udvide § 19.

Den Almindelige Danske Lægeforening anbefaler, at § 19 udvides til også at omfatte privat praktiserende læger, således at forældres ret til orientering bliver den samme hos henholdsvis sygehusansatte og privat praktiserende læger. Dansk Tandlægeforening anbefaler ligeledes, at § 19 udvides til også at omfatte privat praktiserende tandlæger.

Derimod udtaler Dansk Psykologforening sig imod, at § 19 udvides til også at omfatte privat praktiserende psykologer. Foreningen finder det stærkt bekymrende, hvis oplysninger om et barn, der konsulterer en psykolog, skal formidles til den forælder, der ikke har forældremyndigheden. Foreningen lægger vægt på, at personer, der henvender sig til privat praktiserende psykologer, har en forventning om, at de oplysninger,

der formidles i forbindelse med behandlingen, ikke videregives uden samtykke. Foreningen anfører, at det er en grundlæggende betingelse for at kunne arbejde som psykolog, at der kan etableres tillid og fortrolighed mellem klienten og psykologen. Forudsætningen herfor er, at klienten kan komme med oplysninger i berettiget tiltro til, at oplysningerne ikke vil blive videregivet, heller ikke i form af en orientering. Foreningen påpeger, at orientering i visse tilfælde kan være til skade for barnet.

En udvidelse af § 19 til også at omfatte privat praktiserende læger og tandlæger vil efter Justitsministeriets opfattelse forbedre mulighederne for den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, for at følge barnets opvækst og fremskridt og holde sig orienteret, hvis der er problemer eller lignende. Oplysning om besøg og behandling hos læge eller tandlæge er efter Justitsministeriets opfattelse oplysninger, som det er naturligt for forældre at være bekendt med, for derved at kunne følge med i barnets forhold og trivsel. En sådan udvidelse vil efter Justitsministeriets opfattelse ikke være betænkelig, idet forældre allerede i dag har ret til orientering fra f.eks. offentlige hospitaler og skoletandlæger. Hertil kommer, at i de tilfælde, hvor en orientering måtte være til skade for barnet, vil det være muligt at nægte orientering, jf. § 19, stk. 1, 2. pkt.

På den baggrund foreslås § 19 udvidet til også at omfatte privat praktiserende læger og tandlæger.

Justitsministeriet har endvidere overvejet, om § 19 også bør udvides til at omfatte privatpraktiserende psykologer. For en sådan udvidelse taler bl.a., at bestemmelsen i forvejen omfatter offentligt ansatte psykologer, herunder skolepsykologer. Imod en sådan udvidelse taler imidlertid, at det som anført af Psykologforeningen ofte vil være en forudsætning for behandlingen, at barnet kan tale med psykologen i fortrolighed. En mulighed for, at oplysninger videregives som led i en orientering til forældrene, kan derfor modvirke barnets villighed til at tale med psykologen. Hertil kommer, at baggrunden for henvendelsen til den privat praktiserende psykolog og barnets tilstand ofte ville kunne begrunde en anvendelse af undtagelsen i § 19, stk. 1, 2. pkt., hvorefter det er muligt at nægte at give oplysninger, hvis det er til skade for barnet.

På den baggrund foreslås § 19 ikke udvidet til også at omfatte privat praktiserende psykologer.

§ 19 foreslås ikke i øvrigt ændret. Det betyder, at § 19 fortsat ikke regulerer adgangen til aktindsigt, ligesom § 19 fortsat ikke giver ret til at få udleveret kopier af sagsakter om barnet. § 19 pålægger alene en